

майка, носѣло винаги съ себе си чаша за пиене, изработена отъ нейния черепъ.

Въ Тибетъ, споредъ пжтешественика Рубруквисъ, когато се прави поменъ за прадѣдитѣ, пиятъ отъ чаши, приготвени отъ тѣхнитѣ черепи.

До тукъ ние говорихме само за черепа, но на подобни чувства били предметъ и долнитѣ човѣшки челюсти.

Нека приведемъ нѣколко примѣра. Въ Дагомея и Того военнитѣ тржби сж украсени съ долнитѣ челюсти на убити врагове. Въ нѣкои острови около Австралия като рѣдъкъ накитъ се смѣтатъ нанизанитѣ на връвъ долни човѣшки челюсти. Такива накити служатъ само, когато се изпълняватъ религиозни обреди. Вдовицитѣ у нѣкои австралийски племена носятъ върху шията си, като свещенъ предметъ, долната челюсть на покойния си мжжъ. Долната челюсть на близъкъ или прадѣдъ се съхранява въ къщи като скжпъ споменъ и пр.

Примѣритѣ, които приведохме отъ най-старо и по-ново време, показватъ, че отношенията къмъ черепа и челюститѣ въ едни случаи почива на дълбока почитъ къмъ известни личности, или безгранична омраза къмъ тѣхъ и че това е единъ обичай, запазенъ дори до наше време, чието начало иде отъ дълбока древность.

